

Abonamentele

Pentru Sibiu:
 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
 la ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarchie:
 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:
 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Un resunet.

E pentru cultură, ear nu pentru pușcă, pe care o purtăm noi Români și supuse coroanei ungare; nu vrem săptămâna tără, ci să ne dezvoltăm liberă noastră. Toamnă de aceea însă în aşădămintele noastre de cultură nu loviți mai cu deosebire și mai ales cinea noastră studioasă trebuie să simță area.

Purtăți de curentul general al nașterii noștri, ori unde s-ar afla ei sălii, resping după putință înfrângerea și se cultivă ei prin ei în limba și în spiritul național. Pentru să sunt persecuati în mod sistematic și numai puțini dintre dinșii ajung să secundare maghiare să-și facă maturitate. Cei mai mulți se respiști la examenele generale și reușeau de ei cu studiile nefăcute. Dar nici atât nu e destul.

Magliarii, atât societatea, cât și guvern sunt mereu treji, — și-și dau totată să intimeze pe tinerii noștri. Ceea ce petrecut sunt acum la Cluj în dimensiuni mari, se petrece pretutindenea și în căile în dimensiuni mici: totdeauna și înțindenea studenților români li se amânează din partea atât a profesorilor, și a colegilor maghiari. În același și guvernul e foarte activ în ceea ce visează statuirea exemplelor.

În fiecare an se iau măsuri contra căimilor noastre de cultură, se fac măsuri disciplinare, în fiecare an se căuta studenți români, pentru că purtat tricolorul român, au declamat de V. Alexandri ori au cântat național.

Trecem cu vederea, că tinerii pedepsiști sunt asemenea păcate grave după înțigarea publicului român și că acesta urmărește, autorul intelectual al seviriște de dinșii și dator a-i în apărare ori a primi el pedeapsa asupra faptei lor. O trecem aceasta și ne mărginim a întreba: ce săi este acesti nenorociți? ce se alege de către interesul nostru, e în interesul noastră, ca ei să rămână nisice sau cu viață stricată, copii horopsiți ai pentru o vină, care nu este a lor?!

Asemenea tineri sunt oare cum pre-

ști și devin existențe catilinare, turzări de profesiune, oameni care seau și vrăjba, pentru că sunt ei învățăți cu sine.

Datoria noastră e dar de a-i mă-

reține și ne mărginim a întreba: ce

bun pentru patrie și membri

foști pentru societatea noastră.

Să nu-i părăsim, că ne vom călă,

alungăm dela noi, că se vor răsbuna.

Am dis-o aceasta în mai multe ră-

sucessive însă cu programul nostru

nu crea curente, ci de a reprezenta

ce, care sunt, de a nu iniția între-

prinderi, ci de a ne mărgini să fim organ al celor inițiate de public, am așteptat să se facă ceva pentru tinerii români nenorociți și în deosebi pentru cei dela gimnasiul din Lugoj, relegați la sfîrșitul trecutului an scolar.

Cu viuă părere de bine am primit dar următoarea adresă, pe care ne grăbim să o punem în vedere publicului.

*Mult onorate dle epitet! **

Am primit dela vestitul erou al nostru dl Axente Sever 5 fl., cinci fl., pentru stipendiarea acestor studenți români, cari au fost eliminați din gimnasiul maghiar al Lugojului.

Mare mi-au fost măngăierea, că la aceste trei și jumătate milioane de Români, dl A. Sever a făcut începutul frumos și ca să contribuie și eu la indemnul nobil de a stări voia de jertfă la nația română în această cauză, de carea e legată onoarea noastră națională, Vă rog a primi și din partea mea pre anul scolar 1884/5, 50 fl., rugându-Vă a-i împărți acelora dintre eliminați, cari sunt avisați la ajutor și dacă e posibil în mod egal.

Lugoj, în 4 August 1884.

Stimător:
Coriolan Brediceanu,
 advocat.

Această epistolă începătoare a d-lui advocat C. Brediceanu ne îndeamnă a deschide o colectă pentru ajutorarea studenților români eliminați din gimnasiul maghiar al Lugojului. Lista de contribuție pentru salvarea acestei fapte generoase va fi deschisă până la 25 August st. n. a. c.

Aducând aceste la cunoștința onor. public român, rugăm pre acei domni, cari vor binevoi să contribue, ca să binevoiească și se adresa direct:

„Cătră epitetă bisericei gr. or. din Lugoj.“

Contribuțiiile marinimoase se vor publica și cuita prin diarele noastre românesci.

Lugoj, în 5 August 1884.

În numele epitetiei gr. or.
Ioța Pavel,
 epitet.

E multă nemulțumire în inimile Românilor, multă sămânță de vrajbă în patria noastră: acela, care doresce pacea, ordinea și desvoltarea liberă, va înțelege pornirea, de care a fost povestit inițiatorul, cel ce atât de bine scie, unde duce amărțiunea sădită cu nesocință în inimi, acela, care voiesce, ca patria și națiunea să fie ferite de oameni inclinați spre turbără, acela se va uni cu Axente Sever și le va sări întrajutor tinerilor nenorociți. Si și fiindcă toti dorim pacea, ordinea și libera desvoltare, vom sări cu toții, ca să ne apărăm de elementele turburătoare.

Avem dar conștiință de a răspunde la sentimentul general al publicului român când deschidem prin aceasta o listă de subscrîtere la redacționea „Tribunei“, declarând, că suntem gata să primim sume, chiar și cele mai mici, pentru ajutorarea tinerilor români nenorociți fără de vina lor și să le trimitem onorabilei epitetă din Lugoj, care va chibzuia mijloacele de a le asigura acelor tineri un viitor bun și de a face din ei buni cetățeni și folositori ai societății române.

* Toate diareele noastre românesci, sunt rugate să binevoiească a publica acest avis.

Sibiu, 30 Iulie st. v.

De când eu cestiunea sărbării centenarului răscoalei lui Horia, colegii nostri maghiari nu ne mai slăbesc din dragoste și strigă mereu după procuror.

E prea multă libertate în Ungaria, nu însă pentru toti, ci numai pentru noi. Guvernul Englăterei, fiind patria în pericol, ia dela parlament puteri discreționare, pentru că să poată pedepsii abusurile ce se fac de libertate. De obicei legile liberale se suspendă pe un timp oare-care. Astfel s'a suspendat abună-oară legea „Habeas corpus“ față cu Irlandezii.

Unul dintre diarele din Budapesta sărăcie, ca și guvernul Ungariei să facă deasemeni, mai ales, că diarele române din Ardeal nu iau drept model foile maghiare din București.

E în adevăr revoltătoare îndelunga răbdare a d-lui Tisza.

Audi D-Ta lucru?!

Guvernul Englăterei suspendă legile, când interesul patriei o cere aceasta: guvernul Ungariei nu e oare și el tot guvern? de ce să nu facă și el ca cel englezesc?

Ce-i drept, Englezi sunt un popor cult și grozav de bogat, ei stau izolați în mijlocul oceanului, ei stăpânește vreo douăzeci de milioane de kilometri pătrați, peste a șaptea parte din față pământului, și douăzeci cinci-deci de milioane suflete, a cincia parte aproape din omenire, ascultă de poruncile lor, dar la urma urmelor și guvernul maghiar e tot guvern ca cel englezesc: de ce să nu facă și viu-gurosul d. Tisza, ceea ce face moșneagul cela de Gladstone?!

Se vede, că n'are vreme D-l Tisza. Va fi având alte treburi mai urgente.

Dar să lăsăm gluma.

Diarele, care cer măsuri excepționale contra noastră, sunt guvernamentale, și prin aceasta și prăpăștile devin un lucru serios.

E ridicol, când guvernul maghiar este invitat să facă ca cel englezesc, ca cel german ori ca cel rusește, nu mai e însă ridicol, când diare guvernamentale au obrazul de a pune diarele române alătura celor fleacurile de foite maghiare din București, aceasta e cinism.

Ce reprezintă aceste foite? —

Nicic! — ori poate cel mult pe cele cîteva sute de familii maghiare pripășite de ieri alătării în România, oameni, care s'au dus în „Țără“ („czárába“), ca să-și câștige pânea de toate dilele, și nu sunt cetățenii, ci oaspeții statului român.

Noi suntem la noi a casă, în țara noastră, avem în dosul nostru trei milioane de Români, care dau un însemnat contingent pentru puterea economică și militară a Ungariei, și reprezentăm interesele majorității statului român.

În toate societățile oamenii se despart în două: multimea ostenește în sudoarea feții sale și trăiesc de ași pe mâne, pentru că cei puțini, dar înzestrăți cu daruri excepționale, să-și poată urma în tignă lucrarea pentru desvoltarea etică.

Veacuri întregi de-a rîndul noi am ostenit și ostenim și astăzi, că poporul maghiar a dat și tot mai că și astăzi aproape numai el singur clasa celor ce trăiesc în tignă, ca să ne poată duce pe toți înainte.

Cu ce ne-am ales? — care e răspunsul ostenelelor noastre? ce-a produs

Inserțiunile

Un sir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacționea și Administraționea: Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primește.

Manuscripte nu se înapoiază.

și ce produce poporul maghiar în schimb pentru sudorile noastre? prin ce să dovedește, că în adevăr poporul maghiar e acela, care trebuie să stea în fruntea noastră și să conducă desvoltarea noastră etică?

Noi nimic nu vedem, și fiindcă nu vedem nimic, îi contestăm destoinicia, îi punem la îndoială superioritatea și stăruim să trăim de aici înainte noi însine din săul nostru și să trăiască și el din al lui propriu. Nu vrem săl lui, dar nici din al nostru nu suntem dispusi a-i mai da: vrem să ne încercăm noi însine în lucrarea etică, poate că suntem mai destoinici ca dînsul, când e vorba de iubirea adevărului și a formelor frumoase.

Ne aflăm poate în rătăcire.

Atunci e treaba Maghiarilor să ne povătuiască pe calea cea bună.

Noi nu vedem nimic: ei să ne arete ceva.

Noi punem destoinicia lor la îndoială: ei să și-o dovedească prin produse de valoare universală.

Noi contestăm superioritatea lor: ei să ne fure cu forme de nobilă impunătoare.

Noi nu vom să le mai dăm din săul nostru: să ni-l stoarcă, dacă-l pot.

În loc de aceasta ei strigă după procuror.

Earashi temnița, earashi furile!

Apoi, dacă-i asa, încă odată: nu ne intimidăm! — faceți-o, dacă vă dă mâna! n'are Ungaria destule temnițe pentru noi! — și dacă e vorba să cioplă furci unii pentru alții, la această lucrare se pricep toate popoarele barbare!

Se ceară guvernul puteri excepționale dela dietă contra noastră.

Ne vine și nouă aceasta la socoteală.

Ce oare am pută noi doră mai mult decât aceasta?

Da! vom să se discute în dieta Ungariei asupra noastră, să se constate, că e ceva putred în statul Ungariei să se scie, că aici la hotarele orientale ale monarhiei paznicii porților răsăritene sunt nemulțumiți: o vom aceasta mai presus de toate.

Scim noi prea bine, că drepturile nu se cerșesc, ci sunt răsplată abnegaționii și a bărbătiei: dacă n'am fi capabili de abnegațion și n'am avea bărbătie de a da pept și cu temnița și cu furile, n'am fi vrednică de drepturile, la care răvnim.

Ne vor arunca în temnițe, ne vor pune în furci, dar ne vor face dreptate.

Căci noi și Maghiarii nu suntem singuri nici pe lume, nici în Europa, nici în Monarchie, nici chiar în Ungaria: mai e peici pe colo căte cineva la mijloc, care vrea pace și ordine și scie, că numai dreptatea dă pace și ordine.

Și de aceea eară și eară ne întoarcem la vorba: lăsați temnițele pentru făcătorii de rele și furile pentru ucigași și să căutăm cu toții un „modus vivendi“ suporabil, pentru că, întărđiând noi a ni-l căuta, mai curând ori mai târđiu se vor găsi alții, care ni-l vor impune.

Buna înțelegere între noi și Maghiari nu e numai interesul nostru: e un interes european, și mult timp n'o să se toleră abusul, ce facem noi de „liberătatea“ noastră și Maghiarii de puterea lor.

Revistă politică.

Sibiu, 30 Iulie st. v.

„Pester Lloyd“ și „Pesti Napló“ se ocupă în primii lor articoli de **visita Croaților la Praga**. Primul diar este nemulțumit, că cu această ocazie din partea Cehilor s-a accentuat „solidaritatea Slavilor“ și că Praga s-a numit „metropolea Slavismului dela vest“. Toamna din contră, după „Pester Lloyd“ ar fi fost de datoria Cehilor ca să potolească focul Croaților, căci, dice numitul diar, „dacă este vre-o împregiurare potrivită ca să se sguduije amicitia, ce o nutresc unele ceteruri de aici față cu Cehii, apoi această împregiurare este tocmai aluziunea la solidaritatea Slavismului din Austro-Ungaria“. „Pester Lloyd“ pretinde, că Cehii să se simță și să se poarte numai și numai ca Cehi. — Cât pentru aserțiunea diarului „Politik“, cum că întrevaderea popoarelor la Praga (înțelegându-se și Maghiarii) ar fi fost o manifestație contra Nemților, „Pester Lloyd“ se crede dator a nega acest lucru în cât privesce pe Maghiari. Articolul termină prin următoarele cuvinte: „Nu; pe căt de puțin putem admite și suferi solidaritatea slavică, pe atât de puțin cunoasem solidaritatea maghiară cu slavismul, și politicii din Praga, cari speculează cu asemenea tendențe, se înșeală amar. Domnii din Praga ar face mai bine să se lase de asemenea ilușiuni. Se vede, că din săi încă nu sunt dedați cu succesele întrătâta, în căt să le poată purta cu moderație. Entuziasmul unui moment este de ajuns ca să facă să se elatine hotărările cele mai solide, la care au ajuns după ani îndelungăti; cine voiesc însă să fie stăpân pe împregiurări, trebuie să învețe mai întâi a se stăpâni pe sine.“

„Pesti Napló“ începe prin următoarele cuvinte: „Croatii încă s-au dus la Praga și primirea lor a fost întocmai ca a Maghiarilor. Noi nici nu ne bucurăm nici nu ne supărăm de această primire. Cunoasem starea lucrurilor. Între Cehi încă sunt partide: Cehi bătrâni și Cehi tineri. Cehii bătrâni sunt partidul dela putere și Cehii tineri sunt în opoziție. Despre Cehii bătrâni se poate dice, că sunt partid austriac, Cehii tineri însă sunt toți pan-slavisti. Cesti din urmă după „Pesti Napló“ sunt dușmani neîmpăcați ai Maghiarilor, ear cei dintâi sunt oameni politici și de aceea în la amicitia cu Maghiarii. Unii s-au bucurat de venirea Croaților la Praga, ear ceilalți au fost perplexi.“ Cu toate acestea organul opoziției moderate se crede dator să spună Cehilor, că visitele Polonilor, Maghiarilor și Croaților la Praga și primirea sărbătoarească ce s'a făcut acestora, pot fi privite ca o apropiere între popoare, dar nici de cum

ca o învoie la înființarea federalismului. Ungaria remâne ca stat unic dela Adria până în Carpați și nu va suferi să se distrugă unitatea sa; ea nu este o parte integrantă din monarchia austro-ungară, ci stă în legătură cu Austria, precum obișnuesce un stat cu alt stat. Astfel se înțelege dualismul și noi de aceasta ne ținem“.

De mare importanță este un articol al diarului conservator „Standard“, publicat în urma nereușitei conferinței și sub impresiunea întrevaderei dela Ischl. Articolul se ocupă de **relațiunile dintre Englittera și Germania** și este cu atât mai seminificativ, cu căt se scie că „Standard“ mai nainte totdeauna pleda pentru alianța cu Germania. „Ori-cine“, dice organul conservatorilor, „poate vedea destul de clar, că Englittera nu posede amicitia Germaniei. Toate încercările de a dovedi că contele Münster n'a sprinținit contra-propunerile franceze, sunt absurde. Atitudinea neamica și neplăcută a contelui Münster în tot decursul conferinței, pe lângă care s'au alăturat și Austria și Rusia, trebue căutată în motive exclusive politice ale Germaniei. Ei bine, facă principale Bismarck cum voiesce, pe noi nu ne supără. Si nu vom întârdia, dacă va fi trebuință de a-i aduce amintire contelui Münster, că Germania încă nu este Europa și că absurditatea din diarele berlineze, inspirată din Varzin, la noi este aprețiață după adevărata ei valoare. Amicitia Germaniei pentru Englittera nu este absolut necesară, deși n'a trecut mult de când amicitia Englitterei a fost absolut necesară, căci fără de aceasta Elsația și Lotaringia ar fi și astăzi provincii franceze. Nu credem că mergem prea departe când mai adăugem că fără amicitia Englitterei Elsația și Lotaringia eărăi pot devine provincii franceze. Noi deși avem atâtea dovezi contrare, nu vom să credem că principale Bismarck nutresce vre-o dușmanie activă contra Englitterei, pentru că din său este un mare bărbat de stat, care cunoasce destul de bine enormele dificultăți, ce Germania are să mai învingă. Dar dacă principale Bismarck nu este dușmanul Englitterei nu este nici amicul ei, aceasta am vădut'o destul de clar la conferință. Numai afacerea Angra-Pequena nu poate fi motivul supărării lui Bismarck. Ori-care ar fi însă motivul, pentru noi este indiferent. În unele lucruri noi cu toții și înainte de toate suntem Englezii și apoi politici de partid. Noi nu ne întindem obrazul celui care ne ofensează; noi putem resplăti neprietenia cu neprietenie și loviturile cu lovitură, ori de unde ar veni“.

Camera belgiană a primit cu o ma-

ioritate de 29 voturi proiectul de lege privitor la restabilirea relațiunilor diplomatică cu Vaticanul. Această împregiurare a produs mare întărrire între liberali. În toate părțile se țin întruniri peste întruniri, protestându-se contra guvernului clerical.

În privința **conflictului cu China** oficiosul „Paris“ publică următoarea notă: „De și se pare că guvernul francez ar fi hotărît să nu înceapă operațiunile resbonice contra Chinei mai nainte de a se fi pronunțat camera, totuși a crezut necesar să facă un început de executare în urma ultimatumului dela 12 Iulie, pentru că Chinezii să aibă ocazie de a se convinge despre seriositatea negoțiilor. De aceea a dat ordin admirarului Courbet să ocupe portul Ke-Lung. Acet loc până acum poate că este deja ocupat de către flota contra-admiralului Lespès. Ke-Lung este portul cel mai important pe insula Formosa. În apropiere se găsesc mine bogate de cărbuni, a căror valoare este foarte însemnată.“

Congresul internațional pentru pace, întrunit la Berna, a invitat pe principale Bismarck și pe ministrii conducători ai altor cinci mari puteri, ca să sprinținească tendențele sale pentru instituirea unui juriu internațional și pentru desarmarea generală, ca mijloace principale pentru realizarea păcii generale.

Corespondențe particolare ale „Tribunei“.

Dej, 29 Iulie n.

Cu începutul anului 1884 s'au sfîrșit lucrările catastrali în toată țara trimițându-se de către respectivele comisiuni cercuale catastrali comunelor. E cunoscută prada ce o face statul cu banii pentru aceste lucrări. Scopul statului nici pe departe nu e regularea posesiunii între proprietari în interesul acestora, ci în interesul statului.

Lucru curios! De câte-ori sosesc din 10 în 10 ani nouele lucrări catastrali, totdeauna e confuзнаia mai mare, aşa încât din period în perioadă bieții proprietari și oficienți trebue să le tot coreagă. Nicăi că se poate altfel, de oare-ce toată munca e superficială și greșită încât bieții oameni nu se mai cunosc în ale sale. Abia după ce s'au sfîrșit lucrările din cîst timp au venit la idea — poate că în urma reclamelor celor multe, — ca în viitor aceste lucrări să le pregătească pe baza foilor funduare. Cea mai nimerită idee, deși tardie și abia după ce s'au prădat atâtea milioane din vîstăria statului, scoase de pe spatele poporului ajuns la sapă de lemn.

Lucrările sunt în genere foarte rele, abia în 2–3 comune vei afla vre-un om, a căruia posesiune să fie bine indusă în foia sa nouă catastrală, — dar și a acestuia nu din toate punctele de vedere exact.

Sunt locuri, unde comunele cu ridicata au reclamat contra nouelor lucrări; sunt eărăi comune unde abia au venit înainte unul sau două casuri de reclame în contra acestor lucrări. Luan ciudat: unele sunt toate bune, altele toate rele.

Adevărul e, că în faptă abia vei afla în cercuri întregi vre-o partea să fie bine indusă și în privința extensiunii și a clasificării. Prin aceasta statul căștigă prin împregiurarea, că pământul în genere e clasificat de mai bun ca în faptă, și proprietarii plătesc dare grea.

Legea ce e drept dă proprietarilor voia ca în timp de 60 de căile dela sosirea lucrărilor catastrali să insinuă reclamă în contra neexactăților. Primăriile comunale sunt provocate să publice acest drept în comună; oamenii au voie liberă a-și căi foile posesiunii lor în decursul celor de 60 de căile prevăzute în lege. E înseintrebarea, cum se întemplat regularea greseliilor?

Primăria comună abia în timp de 20 de căile poate împărtășni înșinătările alăturate la foia fiecăruia. Notarii cereali sunt îndrumați să e drept să lumineze pe săteni despre importanța acestor reclame, de oare-ce după nouă luna și calculat venitul curat a partelor, și după venitul curat contribuția, ce e și a se plăti statului.

Lucerul e ostensios și notarii află de bine în multe locuri a nu lumina poporul de ajutorul său interesul ce au în căutarea cum le sunt induse posesiunile. Cu căt mai puține reclame se fac, cu atât mai comod pentru d-nii notari. De altă parte comisarii catastali cereali și pare că încă au interes, ca posesorii să nu își sinuie multe reclame, ca așa să nu-i compromită. Sunt informat că în unele locuri pe lângă prelungirea dată în scris, ca posesorii să fie lumini asupra lucrului, au mai primit primăriile comunității îndrumări private dela comisarii catastali ca să se facă că se poate mai puține reclame.

Reclamele au și fost puține în comparație cu defectuositatea lucrărilor și așa pe spatele multor oameni zace în multe casuri contrubuție îndoită, de cum ar trebui să plătească așa.

Preotii noastre de altcum i s'au dat în drumări, încât sciu, prin circulare episcopesci și să reclameze în contra neexactăților, ce le sunt află în coalele de posesiune ale bisericelor și scoalelor, dar a rămas din circulare un lucru însemnat: Ca preotii să facă atent și să lumineze poporul asupra acestei afaceri de mare însemnatate din toate punctele de vedere, clarificând pe credincioșii despre drepturile, ce le dețină și despre dauna, ce ar suferi pe un timp îndelungat din pricina nereclamărilor. Trebuie să facă aceasta preotii, căci noi Români — eu deosebire — având puțini oameni de ai noștri în oficiile notariale, suntem avisati a încărcăa în spatele preotilor și a învățătorilor și acest lucru.

Una trebuie să o scie poporul dela sate, că primăriile însărcinate cu primirea reclamelor, să simt îngreunare, cu atât mai mult cu că reclamele mează mai mulți posesori, și prin urmare acelora nu le zace tare la inimă a lumina poporul asupra lucrului.

Nu era bine, nu-i părea bine, că Simina se mărită după Iorgovan: el cu toate acestea și dis, că e bine și că-i pare și lui bine.

S'a dus anume, ca să-i spui Siminei, că nu se poate: cu toate acestea i-a dis, că e bine și că-i pare și lui bine.

Dacă nu i-a lăsat timp să se gândească ce să facă el, dacă l-a făcut Dumnezeu așa de slab de-și perde mințile îndată ce se află în fața Siminei.

Dar Simina a dis, că n'are să fie lucru acela niciodată.

A dis?! — Ce mai ținea el samă de ceea ce disă de dinăsa?! — El scia ce-a dis el, scia că gândesc, scia cum și-a pus el în el lucrurile la care și și mai aducea aminte, că trebuie să se mute la Socodor, pentru că mortul să nu rețină singur.

Sosind la Curtici, el nu-i mai găsia locul. Îi era groază să fie singur cu gândurile sale, care dile întregi nu-l mai părașau, dacă și-le făcea odată, și și era rușine să dea fată cu oameni.

Când îl vedea pe Busuioc, i se recătu sănătele în vîne, ear de Iorgovan se feră, că nu cumva să-l apuce fără de veste și să-l strivăsească.

Scia el, nu-i vorbă, că Simina nu e de seamă lui, dar și Busuioc trebuia să scie, că nu-i Simina de noră'n casa lui, nici Iorgovan nu pentru o fată ca Simina.

Foița „Tribunei“.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

XVII.

Ar fi vrut Busuioc să poată lovi pe Simina și simță, că nu se poate apropiă de dinăsa.

N'are în lumea aceasta avere nici un preț!

Era om bogat: ce folos avea de bogățile lui?!

E bine! — grăi el, când se vădua față în față cu Vica.

Cum așa bine?! — strigă Vica. — Eu vă văd pe amândoi par că nu vi-ar fi toate caprele a casă.

E foarte bine! — grăi ear Busuioc. — Mai bine nici că se poate. Tu înțelegi, că așa trebuie să fie! — Adecă-te cum?! Sunt eu dintre oamenii ce-si adună casa de pe drumuri?! Are și ea neamurile ei: să se pună la cale cu ele; să-și gătească zestrea, ca să nu-mi fie rușine, când o voi primi în casa mea; și dau și eu dela mine, — dar să ceară, — să ceară, — atât măcar.

Asta o înțelegea și Vica: săracul, dacă-i

sărac odată, să-și facă bogatului măcar mulțumeirea de a cere.

Apoi, — urmă Busuioc, — trebuie să o poțesc cândva, să o cer dela cineva, să o iau de unde-va: se duce dar deocamdată la unchiul său la Cherechi. Așa voiesc eu!

Vica se mulțumi, și în curând scia tot satul cum s'au pus lucrurile la cale, ba peste câteva căle o sciau și cea dela Cherechi.

Simina începă să resufle mai ușor.

Înțelegea, de ce Busuioc nu i-a spus nici chiar nevestei sale adevărul.

Încelul cu încelul se uită toate, chiar și rușinea pățită de el, par că nici n'ar fi fost.

Acesta era gândul lui Busuioc, și nici Simina nu avea altă dorință.

Așa este! — le dicea dar celor ce-o supără cu întrebări, — și ca să-i încredințeze, că în adevăr așa a rămas vorba, ea se puse pe lucru, ca să-și facă zestrea, însă numai așa, adi un petec, mâne altul, și peste câteva căle strică ea, ca să înceapă din nou. Ear dacă se găsia peici pe colo căte cineva, ca să-i deezor, ea dicea, că n'are grabă, că tot n'are să fie asta nici odată.

Si, par că-i scia gândul, și Busuioc scăpa peici pe colo vorba, că n'are grabă, că cine scie?! — poate că și Iorgovan se va mai răsări.

Peste câteva săptămâni scia toată lumea, că Busuioc nu vrea, eară Iorgovan nu prea se opintesce nici el.

Si, — să stai și să te miri! — tot astfel dicea și Iorgovan.

Nu poate pentru că s'ar fi răsgândit, nu! — cu una cu două omul în dragoste nu se răsgândesc; el scia însă în el, era pus într'un colț tainic al sufletului său, că Simina se va răsgândi ea, și dacă va lăsa el pe ea, nu-l va lăsa ea pe el.

Sofron, în sfîrșit, era frânt și tîmpit, bunăoară, ca omul ce a stat toată noaptea pe drum, bătut de vînturi și de ploaie.

Mulți diceau, că e om prost Sofron, nimănui să aducea a minte, că el să fie răsgândit vre-o prostie. Era numai târziu la minte, atât de târziu, încât ar fi stat cu mintea oprită în loc, dacă l-ar fi luat cineva răpede și l-ar fi întrebat, dacă e bărbat ori femeie, și-ar fi dat seamă, de ce i se face întrebarea, cum trebuie să se înțeleagă, ce trebuie să răspundă și în cele din urmă tot ar fi răspuns: Ia stai să mă mai gândesc.

Atât de mult se temea, că nu cumva să dică ori să facă vre-o prostie, încât ținea capra de coarne și tot nu-ndraznea să spui, că nu e ciută.

Si cu toate aceste el făcuse o prostie, cea mai mare prostie, o ticăloșie ne mai pomenită.

Sunt un nemernic! — își dise el întotdeauna dela Socodor, și dacă Sofron își făcea vre-un gând, acesta, fie bun, fie rău, rămânea însă în el.

Extrase de concursuri scolare.

Someș-Sat (Someșfalău). Emolumente: *a/* salar 150 fl. și cuartir; *b/* dela 28 familii căte o merță (30 litre) de bucate; *c/* dela 28 familii căte o ști de lucru; *d/* 2 jugere pămînt arător de clasa I.

Termin 12 August st. v.

Concursurile sunt să se adresa oficiului protopresb. în Cluj.

1. Câmpuri-Câmpeni-Surdur, salar 300 fl. și cuartir.

2. Runcor și Vica, salar 300 fl. și cuartir.

Termin 20 August st. v.

Concursurile sunt să se adresa oficiului protopresb. gr.-or. al tractului Iliei.

La scoale gr.-or. române din Brașov.

1. Un post de profesor de filologia clasică, și în specie limba latină ca studiu principal și limba română și maghiară, ca studiu auxiliar, la gimnasiu.

2. Un post de profesor de istorie și geografie ca studiu principal și limba română și maghiară ca studiu auxiliar, la scoala reală și comercială.

3. Un post de profesor secundar de muzica vocală, pentru gimnasiu, scoala comercială și reală, și la clasele IV. și V. de fetițe.

4. Un post de invățător la scoala normală.

Termin 15/27 August a. c.

Emolumente pentru profesorii de sub Nr. 1 și 2 sunt:

Până la obținerea decretului de profesor ordinari definitiv salar anual de 700 fl., după aceea în următoarei doi ani salar anual de 800 fl. și de aci înainte salar constant anual de 900 fl. și cincueneal de 50 fl., carele se va repeta de cinci ori, precum și drept de pensiune conform statutului în vigoare. Postul de sub Nr. 3 este împreunat cu salar anual de 500 fl., profesor va putea devine și conducător al corului bisericesc dela biserică română gr.-or. a St.-Nicolae din loc, pe lîngă o remunerare anuală de 600 fl. Cu postul de sub Nr. 4 este împreunat în anul prim de servit, salar anual de 300 fl. în următoarei doi ani salar anual de 400 fl., eară de aci înainte salar de invățător definitiv de 500 fl. și două decenale de căte o 100 fl., precum și drept de pensiune conform statutului în vigoare.

Concursurile sunt să se adresa eforiei scoalelor centrale române gr.-or. în Brașov.

Sciri economice.

Starea sămănăturilor în Ardeal.

Comitatul Albe-i-inferioare. În ținutul Abrudului și în cercul Uioarei ploile trecute au fost întăriți secerisul. Recoalta se poate numi în genere numai mijlocie. Cucuruzele se desvoală frumos; fără a fi putin, se speră că otava va fi destulă.

Comitatul Bistrița-Năsăud. În cercul Năsăudului și a Sieului-mare secerisul sămănăturilor de toamnă decurge; grâu e plin de teciune; recoalta e mijlocie; sămănăturile de primăvară s-au imbunătățit.

Comitatul Făgărașului. Secerisul sămănăturilor de toamnă e terminat; recoalta în genere

se poate numi bună; ovăsul promite mult; cucuruzele se desvoală frumos.

Comitatul Hunedoarei. În cercul Gioagului-inferior căratul grâului a fost impedeat de ploi, ceea ce a căsănat oamenilor multă daună; cucuruzele sunt slabe. În cercul Baii de Criș secerisul decurge recoalta va fi mijlocie. În cercul Orăștiei exundarea Murășului în urma ploilor multe a causat multă daună.

Comitatul Clujului. În cercul Mociului grâu de toamnă e submjlociu din cauza teciunelui; ordul dă o recoală mijlocie în cantitate dar bună qualitative. În cercul Ormenișului recoală bucatelor în genere va fi abia submjlociu.

Comitatul Mureș-Turda. În unele părți secerisul încă nu e sfîrșit; grâu și săcăra sunt rare; grâunțul grâului e frumos și greu; ordul sămănătă de timpuriu e slab, cel sămănătă tardiv e bun. Cucuruzele promite o recoală mijlocie. În cercul Reghinului recoală e mijlocie; grâu de primăvara de asemenea promite și la numai o recoală mijlocie.

Comitatul Târnavei-mari. În unele ținuturi secerisul decurge încă; recoală e mijlocie; grâunțele sunt frumoase; bucatele de primăvară sunt bune; cucuruzele promite o recoală bună. În cercul Cohalmului se seceră, recoală e mijlocie.

În comitatul Sibiului. Ploile au impedeat secerisul în multe părți; grâu în unele locuri a început să colțe; cucuruzele se desvoală slab.

În comitatul Selagului. Recoală e mijlocie; ploile multe au impedeat lucrul câmpului; ghiata încă a causat daune mari în unele ținuturi cu deosebire în tutun și vii.

Comitatul Solnoc-Dobâca. În cercul Dejului seceratul se poate dice că s-a sfîrșit; grâu e frumos. În cercul Beclaneului ploile au impedeat seceratul; recoală e mijlocie. În cercul Lăpușului lucrul câmpului a suferit întărirea din cauza ploilor; săcăra e mijlocie; ovăsul e frumos. În cercul Gherlei grânele de toamnă au dat o recoală submjlocie; se simte lipsa de lucrători.

Comitatul Turda-Aries. În cercul Trăscăului în unele părți secerisul încă nu e terminat; grânele de primăvară promite o recoală bună.

Comitatul Bistrița-Năsăud. În cercul Năsăudului și a Sieului-mare secerisul sămănăturilor de toamnă decurge; grâu e plin de teciune; recoală e mijlocie; sămănăturile de primăvară s-au imbunătățit.

Comitatul Făgărașului. Secerisul sămănăturilor de toamnă e terminat; recoalta în genere

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta

dela 9 August n.

Grâu (din Banat) 72—75 Kilo fl. — pănă fl. — 76—80 Kilo fl. — pănă —, (de Pestă) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—80 Kilo fl. 8.55 pănă 9.05, (de Alba-regală) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—80 Kilo fl. 8.55 pănă 9.05, (de Bacska) 72—75 Kilo fl. — pănă —, 76—80 Kilo fl. 8.45 pănă 8.95.

Săcăra (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.25 pănă 7.50. Ord (nutret) 60—62 Kilo fl. 6.70 pănă 7.—; (de berărie) 62—63^{1/10} Kilo fl. 7.50 pănă 10.—.

Ovăs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.55 pănă 6.58.

Cucuruza (de Banat) dela fl. 6.60 pănă 6.65; de alt soi fl. 6.55 pănă 6.60.

Rapita fl. 11^{2/3} pănă 12^{2/3}; de Banat fl. 11.— pănă 11^{1/3}.

Mălaiu (unguresc) fl. 7.75 pănă 8.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 9.— pănă 9.02 (per Sept.-Oct.) — Kilo fl. 8.61 pănă 8.63.

Săcăra (primăvară) 69^{1/10} Kilo fl. 6.06 pănă 6.08.

Cucuruza (Main-Junie) fl. 6.55 pănă 6.56.

Rapita (Aug.—Septembrie) fl. 12.75 pănă 12.75

Spirt (brut) 100 L. fl. 27.75 pănă 28.25.

Bursa de Viena

dela 9 August st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6% 122.10

" " hârtie " 4% 93.55

" " aur " 5% 89.50

Imprumutul căilor ferate ung. 142.40

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 96.20

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 118.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 102.10

Bonuri rurale ung. 101.25

" " " cu cl. de sortare 101.—

" " " bănățene-timișene 101.—

" " " cu cl. de sortare 101.—

" " " transilvane 101.—

" " " croato-slavone 100.—

Despăguire pentru dijima ung. de vin 99.—

Imprumut cu premiu ung. 117.—

Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 115.60

Rentă de hârtie austriacă 81.10

" " argint austriacă 81.75

" " aur austriacă 103.80

Losuriile austri. din 1860 135.—

Acțiunile băncii austro-ungare 861.—

" " de credit ung. 316.25

" " " austr. 313.—

Argintul 5.75

Galbeni impăratesci 9.64

Napoleon-d'ori 59.55

Mărci 100 imp. germane 59.55

Londra 10 Livres sterline 121.55

Bursa de Budapestă

din 9 August st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6% 122.—

" " hârtie " 4% 92.25

" " aur " 5% 89.05

Imprumutul căilor ferate ung. 142.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 96.40

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune) 118.50

Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune) 102.—

Bonuri rurale ung. 101.50

" " " cu cl. de sortare 101.25

" " " bănățene-timișene 101.25

" " " cu cl. de sortare 101.25

" " " transilvane 101.25

" " " croato-slavone 100.—

Despăguire pentru dijima ung. de vin 99.—

Imprumut cu premiu ung. 117.25

Losuri pentru regularea Tisei și Segedin 115.50

Rentă de hârtie austriacă 81.—

" " argint austriacă 81.80

" " aur austriacă 103.75

Losurile austri. din 1860 135.—

Acțiunile băncii austro-ungare 860.—

" " de credit ung. 314.75

" " " austr. 313.40

Scrisuri fonciari a le institut. de cred. și ec. „Albina“ 101.50

Argintul —

Galbeni impăratesci 5.75

Napoleon-d'ori 9.64

Mărci 100 imp. germane 59.55

Londra 10 Livres sterline 121.50

[50] 13

Secrète

le vindec pe baza celei mai noi scrutări

scientifici, chiar și casurile cele mai desperate,

fără conturbarea ocupăriunii. Deasemenea urmările

rele ale **păcatelor secrete de tinerețe** (onania), **distracțiunea nervilor</b**